

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

1950 var steget til 1 204 mill., hvilket vil sige en stigning på ca. 66 mill. kr. Selskabernes udbytteprocent ligger lidt højere for regnskabsåret 1950 end for regnskabsåret 1949, men differencen er kun 0,3 pct., og såfremt man beregner selskabernes udbytte i procent af egenkapitalen, er forskellen kun 0,1 pct.

Med hensyn til begrænsningen af vederlagene til bestyrelsesmedlemmerne går bestemmelserne, som det vil huskes, ud på, at vederlagene ikke må overstige det højeste beløb, der har været tillagt de pågældende stillinger, medens loven af 30. juni 1941 har været gældende, dog at der altid skal kunne udbetales et beløb af indtil 3 000 kr. årlig til hvert bestyrelsesmedlem. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan handelsministeren efter derom indgivet ansøgning gøre undtagelse fra disse bestemmelser.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at vi 1950 i handelsministeriet har haft ansøgninger om højere bestyrelsesvederlag end efter loven tilladt fra 260 selskaber og i den forløbne del af 1951 fra 133 selskaber. De allerfleste af disse ansøgninger er blevet imødekommet enten helt eller delvis. Jeg tør ikke spå om, hvor store eller hvor små udbetalinger af yderligere beløb en ophævelse af denne begrænsning kan antages at ville give anledning til, men det samlede beløb, der i det hele udbetales i vederlag til medlemmer af bestyrelser for aktieselskaber, kan næppe antages at være af nogen som helst betydning for problemet inflation eller ikke inflation her i landet.

Når ministeriet alligevel er nået til det resultat, at det ikke vil være rigtigt at lade den gældende lov løbe ud, skyldes det, at man har den opfattelse, at det under de nuværende usikre forhold vil være rigtigt at se tiden an til næste år.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Henry Hansen: Det foreliggende lovforslag drejer sig om at forandre et 2-tal til et 3-tal, at ændre året „1952“ i loven om udbyttebegrænsning til: „1953“. Det er altså meningen, at loven skal have virkning med hensyn til aktieselskabsregnskaberne et år længere frem i tiden end bestemt i loven af 1948. Det, der skete i 1948, var, at der blev slækket på de gældende bestemmelser om udbyttebetaling. Tilbage blev dog visse bestemmelser med hensyn til udbetaling af

udbytter og fastsættelse af bestyrelseshonorar — ikke meget, men dog nogen begrænsning i retten til at have frit slag. Når de partier, der ønskede den oprindelige lov ændret i 1948, lod den nye lov have gyldighed i tre år, var dette tidsrum vel nok tænkt som en afviklingsperiode eller under alle omstændigheder som en prøvetid. Når regeringen nu foreslår, loven forlænget et år, kan man gå ud fra, at prøvetiden efter regeringens mening ikke er forløbet til fuld tilfredshed, eller at forholdene i dag ikke er så meget anderledes end i 1948, at regeringen tør tage ansvaret for at lade loven løbe ud.

Jeg mener endog, at forholdene i dag taler mere imod en ophævelse end i 1948, og det har regeringen selv ansvaret for. Dens pengepolitik har ført en betydelig arbejdsløshed med sig. En tilstand med 70 000 arbejdsløse nu — med udsigt til en betydelig stigning af tallet i vinterens løb —, det vil sige en stigning på 30 000—35 000 i forhold til sidste år, en sådan tilstand indbyder ikke netop til at give frit løb for udbetaling af udbytter og forhøjelse af bestyrelseshonorarer. Det ville virke som en udfordring overfor store dele af befolkningen, hvis man lod loven udløbe. Derfor kan jeg også anbefale den foreslåede forlængelse. De trykkende kår, store dele af befolkningen lever under i økonomisk henseende, opfordrer efter min mening til en skærpelse af denne lovgivning. Da jeg er klar over, at der ingen politisk mulighed er herfor, kan jeg udfra den betragtning, at noget dog er bedre end intet, anbefale forlængelsen af den gældende lov.

Villemoes: Efter at den højtærede handelsminister har givet en klar redegørelse af forholdene under den nugældende lov, har jeg i og for sig ikke meget at tilføje. Det ærede medlem hr. Henry Hansen, som lige har talt på socialdemokratiets vegne, har også omtalt, at den hidtil gældende lov om udbetaling af udbytte i aktieselskaber blev vedtaget, da handelsministeren hed Krag, og at det forslag, der her foreligger, kun drejer sig om uforandret forlængelse af den nugældende, tidsbegrænsede lov for et år. Loven gælder for aktieselskaber, hvis regnskabsår udløber før 1. januar 1952, og hvis det foreliggende lovforslag vedtages, ændres altså tidsfristen „1. januar 1952“ til: „1. januar 1953“.

Da den nugældende lov blev vedtaget, gav man selskaberne en vis lømpelse, en større bevægelsesfrihed, end tilfældet havde været under de love, vi tidligere har haft